geometry of the scattering

germaine kruip

oude kerk

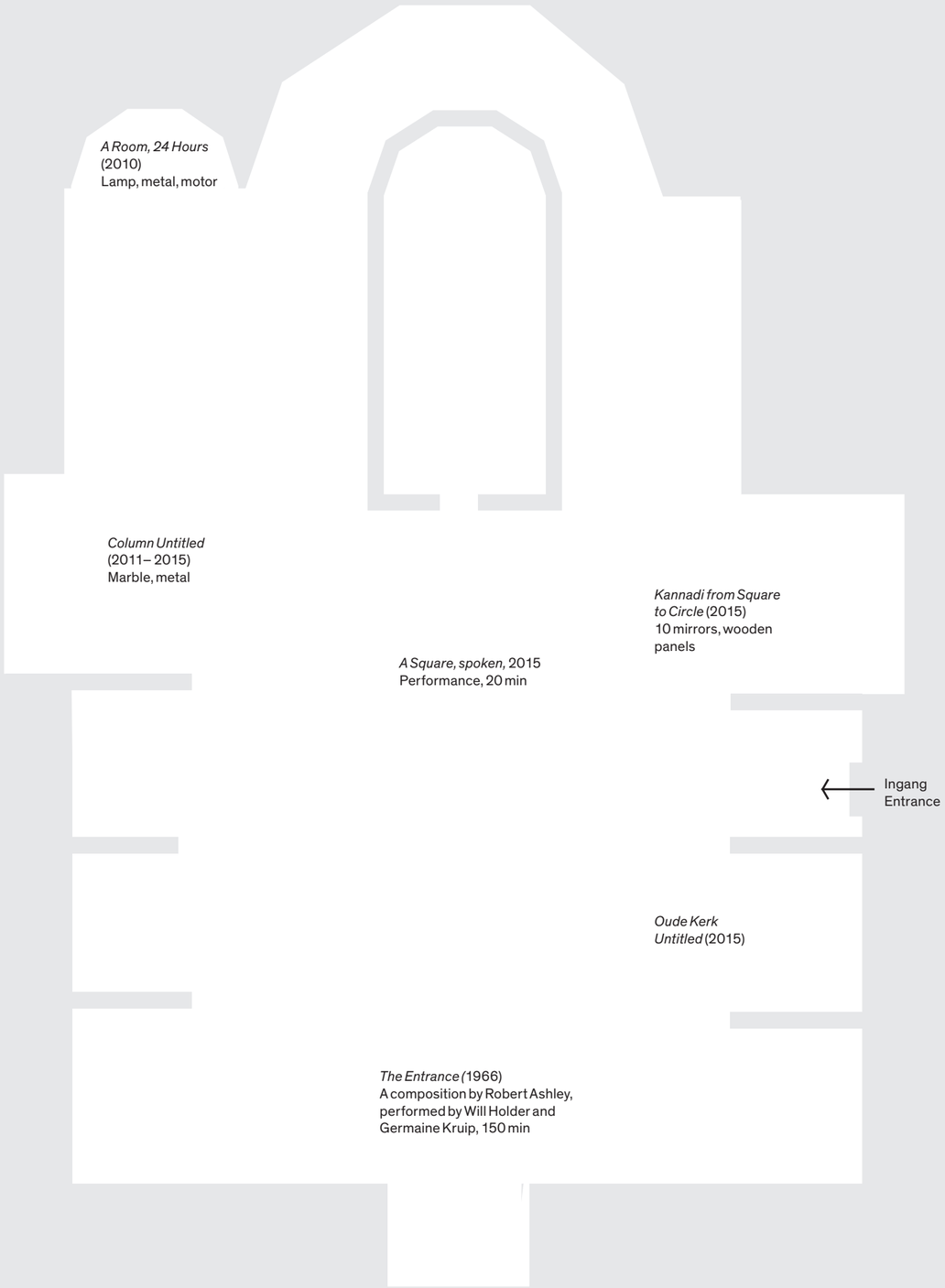

Germaine Kruip
Geometry of the Scattering

Nov 26, 2015 – Mar 27, 2016
oudekerk.nl

amsterdams fonds voor de kunst
mondriaan fonds
fondskwadraat
ENG CULTUURFONDS
AMOD MOO
Van Den Weghe SETTING THE TONE IN STONE
FONDS 21
ZABAWAS
DHB de heeren bouwmeester

English

Introduction

The Oude Kerk's programming encourages visitors to engage with the world around them. The church is already for centuries a place for thought and reflection. With this in mind, the Oude Kerk actively and deliberately seeks out artists who are able to take advantage of the space in order to develop new work that is intended to encourage alternative ways of thinking. The aim is to foster engagement, amplification, provocation and reflection.

The Oude Kerk invited artist Germaine Kruip (Castricum, 1970), in dialogue with curator Krist Gruijthuijsen, to think about the development of new work in the monumental space of the church. Like an anthropological stage director, the artist investigates, simplifies and presents her observations in a subtle manner often through 'architectural interventions'. In each of these interventions, she changes a location into a stage, with the audience as actors in a play of substantive absence. By doing so, she activates both physical and mental presence.

Germaine Kruip

Ever since she entered the art world in 2000, Germaine Kruip has continued to merge inside and outside, reality and its mirrored image, the concept and its visual manifestation. With works in public space and within exhibition contexts she has shown an extreme sensitivity towards specific locations (both architecturally and conceptually). Recurrent themes such as light, the passage and perception of time, nature vs. culture, her long-standing fasci-nation with the movement De Stijl and explicit use of the characteristics of architectural spaces, all provide stimulating analogies for Kruip to take on the challenge of creating new work in the context of the Oude Kerk. In her work the position of the spectator is often under scrutiny. For example, in her recent performance *A possibility of an abstraction: Circle Dance* she collaborated with a Derwisj dancer, also known as Whirling Dervish, who traditionally spins round and round in an ecstatic ritual, in an effort to connect to a higher universe. Kruip strips the performance down to its most minimal essence, so the viewer will focus on the bare movement of the dancer, dressed in a plain black suit and white shirt. Through this performance she investigates an idea that runs through her practice, the concept that a simple aesthetic repetitive intervention can change and affect its surroundings.

The performance is part of a new body of works titled 'A Possibility of an Abstraction' dealing with the abstract language attained by geometric forms in art. The formal language of simple geometric forms, such as circles or squares, have had many different meanings projected upon them. This language has been repeated throughout the course of art history, acquiring new and varying meanings over time. Kruip sees this repetition of a shape or a gesture as a ritualistic process. For the exhibition at de Oude Kerk, the artist continues to work along this line of exploration in which the history and architecture of the church form the backdrop for a new series of works that in a temporal, performative but still sculptural manner evoke specific elements within its context.

Nederlands

Introductie

In haar programma laat de Oude Kerk de bezoeker nadenken over de wereld om zich heen. De kerk is al eeuwenlang een plek voor gedachtevorming en reflectie. In het realiseren hiervan zoekt de Oude Kerk actief en bewust naar kunstenaars die in staat zijn om de ruimte mee te nemen in het ontwikkelen van nieuw werk om zo een alternatieve gedachtestroom bij het publiek op gang te brengen. De Oude Kerk wil daarmee zorgen voor engagement en verdieping, verwarring en gelaagdheid.

De Oude Kerk nodigde kunstenaar Germaine Kruip (Castricum, 1970) uit om, in dialoog met curator Krist Gruijthuijsen, na te denken over de ontwikkeling van nieuw werk in de monumentale ruimte van de kerk. Tijd en ruimte vormen het ruwe materiaal voor het werk van Germaine Kruip. Als een antropologisch regisseur onderzoekt, vereenvoudigt en presenteert de kunstenaar haar observaties vaak door middel van 'architectonische ingrepen'. In elk van deze interventies verandert ze een locatie tot podium, met het publiek als acteurs in een toneelstuk waarin onderwerp en objecten afwezig zijn. Door dit te doen activeert ze zowel het fysieke als mentale bewustzijn.

Germaine Kruip

Sinds ze na haar carrière in het theater in 2000 koos voor de kunstwereld, bleef Germaine Kruip binnen en buiten, de werkelijkheid en haar verschijning, het concept en de visuele manifestatie ervan vermengen. Met haar werken in de openbare ruimte en binnen tentoonstellingen toonde ze een extreme gevoeligheid voor specifieke locaties, zowel architectonisch als conceptueel. Terugkerende thema's als licht, de passage en de perceptie van tijd, natuur versus cultuur, haar jarenlange fascinatie met de beweging De Stijl en het expliciete gebruik van de kenmerken van architectonische ruimten, boden stimulerende analogieën voor Kruip in de creatie van nieuw werk voor de Oude Kerk.

De positie van de toeschouwer ligt daarbij vaak onder de loep. In de recente prestatie *A Possibility Of An Abstraction: Circle Dance* ondernam Kruip samen met een Derwisj danser,– die van oudsher almaar ronddraait in een extatische rituee– een poging om verbinding te maken met een hoger universum. Kruip brengt de prestatie terug tot haar meest minimale essentie, zodat de kijker zich uitsluitend richt op de kale beweging van de danser, gekleed in een effen zwart pak en wit overhemd. In dit performatieve werk onderzoekt ze het concept dat door een eenvoudige esthetische repetitieve interventie de omgeving kan veranderen en beïnvloeden. Een idee dat als een rode draad door Kruips praktijk loopt.

Het voornoemde werk is onderdeel van een nieuwe serie werken met de titel *A Possibility Of An Abstraction*, die zich concentreren rond de wijze waarop abstracte taal geometrische vormen binnen de religie en de kunst voortbrengt. De formele taal van eenvoudige geometrische vormen, zoals cirkels en vierkanten, impliceert uiteenlopende betekenissen. Door de gehele geschiedenis heen zien we deze taal terug, waarbij ze steeds nieuwe en wisselende betekenissen verwerft. Kruip ziet deze herhaling van een vorm of een gebaar als een ritueel proces. Voor de tentoonstelling in de Oude Kerk beweegt de kunstenaar verder langs deze lijn van onderzoek, waarin zowel de mentale als de fysieke ruimte van de kerk het referentiepunt vormt voor een serie werken die in zich in een tijdelijke, performatieve doch sculpturale staat bevinden.

about the work

The Entrance (1966)
A composition by Robert Ashley, performed by Will Holder and Germaine Kruip, 150 min

Together with typographer Will Holder (1969), Germaine Kruip performs a piece by the American composer Robert Ashley (VS, 1930 – 2014). By using the medium of television, Ashley brought contemporary opera outside of the framework of the theatre. He defined opera as 'characters in a landscape who tell stories through music.' All of his pieces explore how the environment is reshaped by speech, and vice versa. In his composition *The Entrance*, coins are carefully stacked on the two keyboards of the Vater-Müller organ creating a 'drone' that very gradually changes in tone. The performance, lasting for approximately 150 minutes, is physically demanding and requires tremendous concentration. Robert Ashley explains: 'I have never understood the meaning of *The Entrance*. It was 'inspired'. I think that it was a way to be transported into different states of mind'.

The live performance is staged in the Oude Kerk during the opening of the exhibition on 25 November 2015. Functioning as an audio installation, a sound recording of the performance will be permanently present within the exhibition. The stacked coins subtly refer to the work *Column Untitled*, which is also part of the exhibition.

Oude Kerk Untitled (2015)

Typical to Germaine Kruip's practice is often the removal of elements and reduction of light and sound within an existing space, in order to create a new environment. In the Oude Kerk she investigated how the building was originally lit and how light and darkness relate towards the architecture. By removing all the artificial lighting, the artist exposes the architecture to its natural light. Therefore the exhibition's state changes on daily shift between time and light.

Kannadi from Square to Circle (2015)
10 mirrors, wooden panels

The work *Kannadi from Square to Circle* comes out of research Kruip conducted in the Indian state of Kerala. Situated on the banks of the Pamba river, the small village of Aranmula is best known for the temple of Lord Parthasarathy, which has been associated with Indian culture for centuries. Traditional handwork in Aranmula is closely tied to ritual. The Aranmula Kannadi is a unique object. Mysterious in its creation and unequalled in its beauty this mirror is made from metal rather than glass. Perfecting the reflective quality of the mirror is achieved through an intensive process of polishing. In a canon developed by the tribal chief of Aranmula, the mirror has been described as one of the eight essential objects to be used in Hindu religion. Later the mirror became popular among aristocratic women and in order to be able to hold the mirror up they were cast in bronze.

In 2011, Kruip visited Aranmula to study the production process of the Kannadi. She quickly discovered that over the past centuries the mirror has always been circular: the circle being a symbol for the state of a higher consciousness throughout the entire spiritual and ritual history. Fascinated by this detail the artist asked the artisans to make a mirror that was square instead of round. In making this simple request the logic, work ethic and spiritual relationship with the object changed drastically.

As with earlier work, *Kannadi from Square to Circle* Kruip studies the relationship between geometric forms and spirituality, in this case the tension between the square and the circle. In Dervish tradition the transition from square to circle reflects various stages of consciousness. The soul, matter, nature, the body, the universe, are some of the phases that shape the Dervish ritual. For *Kannadi from Square to Circle* Kruip incorporates Dervish tradition into the Aranmula Kannadi by producing 10 mirrors reflecting each of mentioned stages. The mirrors are placed on the 10 panels of the doors to the Saint Sebastian's chapel. By simply concentrating only on geometric forms Kruip establishes a connection between different religions.

Column Untitled (2011- 2015)
Marble, metal

The ongoing project *Column Untitled*, consisting of stacked white marble stones, is the physical centre of the exhibition. The stone forms represent stages in the transition between square and circle. Evoking a sensation of infinity, the column extends from the gravestone floor to the vaulted ceiling. The original installation was built using hundreds of elements to form an 8-meter pillar. For the Oude Kerk, Kruip extended the column to a height of 18 meters, the exact height of the Saint George (Joris) chapel. The rhythmic stacking and repetition emphasize not only the notion of infinity, but also references ritual - which exists by virtue of an imaginary endless repetition of actions. The elements of the column are based upon a pillar of a temple in Hampi (India).

A Square, spoken, 2015
Performance, 20 min

In the new performative work *A Square, spoken* Germaine Kruip explores the relationship between performance and discourse. How do we experience reality? After making an appointment at the front entrance of the church the visitor takes part in a private performance. A walk, one-to-one, establishing a relationship between the architecture of the Oude Kerk and (art) history. It is said that the Oude Kerk is a pilgrimage site for devotees of the Golden Ratio. The church's design would have followed the strict rules of symmetry. This detail is reflected in a dialogue informed by and composed of (historical) quotes on notions around 'the square'.

A Room, 24 Hours (2010)
Lamp, metal, motor

The piece *A Room, 24 Hours* consists of a light bulb that moves slowly in the space. It takes the lamp exactly 24 hours to describe a circle. The work refers to the cosmological phenomenon of the passing of time in the natural world and heightens the visitor's awareness. This kinetic work is located in the Collegekamer (College room). In 1571, shortly before the Alteration, a room was built by the Onze Lieve Vrouwevroedschap (women's council of Our Lady). The Collegekamer is next to the chapel of Mary. In the exterior wall there is a commemorative plaque. The interior of the room is sober. The door to the Collegekamer stands ajar allowing a thin strip of light to fall inside into the dark church. Kruip's work makes a subtle reference to the history of the room and in this way connects internal and external space.

Geometry of the Scattering: Scene I, II & III, 2015
Theatre performance
Location: Veem Huis for Performance

The performances of *Geometry of the Scattering: Scene I, II & III* take place in (cooperation with) Veem Huis for Performance. In Geometry of the Scattering technical effects from the theatre are merged with presentation techniques from the visual arts. Exploring the way in which the dark space of the theatre compels collective concentration, Kruip creates a series of geometric shapes that appear real by playing with (theatre) light and shadow. The forms evoke an intense experience, in which (in)visibility becomes subject. Scenes from the series Geometry of the Scattering relate to the performance A Possibility of an Abstraction, which Kruip developed in 2014 at EMPAC in New York and which will be performed at the Kaaitheater in Brussels Belgium, during the Kunstenfestivaldesarts in May 2016.

—

Exhibition and text: Krist Gruijthuijsen, Jacqueline Grandjean
Translation: Petra Timmermans
Design: Studio Hendriksen
Print: Drukkerij Raddraaier

over het werk

The Entrance (1966)
Een compositie van Robert Ashley, uitgevoerd door Will Holder en Germaine Kruip, 150 min

Samen met typograaf Will Holder (1969) presenteert Germaine Kruip een werk van de Amerikaanse componist Robert Ashley (VS, 1930 – 2014). Ashley bracht hedendaagse opera buiten het kader van het theater via het televisiescherm. Hij definieert opera als 'karakters in het landschap die verhalen vertellen, op muzikale wijze.' Al zijn werken onderzoeken hoe de omgeving door spraak is gevormd, en vice versa. In zijn compositie *The Entrance* worden muntstukken zorgvuldig heen en weer geplaatst op de twee toetsenborden van –in deze performance– het Vater-Müller orgel, waardoor een zeer geleidelijk veranderende 'drone' ontstaat. De performance duurt 150 minuten, vereist een enorme concentratie en is ook fysiek zeer belastend. Robert Ashley verklaarde: 'Ik heb nooit begrepen wat *The Entrance* betekende. Het werd 'geïnspireerd'. Ik denk dat het een wijze was om in verschillende gemoedstoestanden te kunnen raken'.

De live performance in de Oude Kerk vond plaats tijdens de opening van de tentoonstelling op 25 November 2015. De geluidsopname hiervan zal gedurende de tentoonstellingsperiode voortdurend aanwezigheid zijn en daarmee fungeren als geluidswerk. De stapels muntstukken refereren op subtiele wijze naar het werk *Column Untitled*, tevens onderdeel van de tentoonstelling.

Oude Kerk Untitled (2015)

Een voor Germaine Kruip typerende methode is het weglaten van elementen in de ruimte en het reduceren van licht of geluid om zo binnen de bestaande omgeving, een nieuwe omgeving te creëren. In de Oude Kerk onderzocht zij hoe het gebouw oorspronkelijk aangelicht werd, en hoe licht en duisternis zich door de dag heen verhielden tot de architectuur. Door het weglaten van elektrische lichtbronnen en decoratieve verlichting .wordt de architectuur belicht door het natuurlijke daglicht. De gewaarwording van de ruimte verandert met het licht in een continu ritme van de tijd.

Kannadi from Square to Circle (2015)
10 spiegels, houten panelen

Het werk *Kannadi from Square to Circle* komt voort uit Kruips onderzoek in de Indiase deelstaat Kerala. Het kleine dorpje Aranmula, gelegen aan de oevers van de rivier de Pamba, is vooral bekend om de Lord Parthasarathy tempel, reeds eeuwenlang verbonden aan de Indiase cultuur. Ambachten in Aranmula staan in nauwe relatie met het ritueel. De Aranmula Kannadi is een uniek object. Mysterieus in zijn creatie en ongeëvenaard in zijn schoonheid, is deze spiegel niet gemaakt van glas maar van metaal. Door een intensief proces van polijsten heeft de spiegel de perfecte kwaliteit van reflectie. Het stamhoofd van Aranmula ontwikkelde een canon waarbij de spiegel werd beschreven als een van de acht voorwerpen die moet worden gebruikt in Hindoe religie. Later werd de spiegel populair onder aristocratische vrouwen. Om de spiegel voor het gezicht te kunnen houden werd zij in brons gegoten.

In 2011 besloot Kruip Aranmula te bezoeken om het productieproces van de Kannadi te bestuderen. Al snel ontdekte ze dat de spiegel de afgelopen honderden jaren altijd de vorm van een cirkel had aangenomen. Door de gehele spirituele en rituele geschiedenis heen is de cirkel een symbool voor de status van een hoger bewustzijn. Gefascineerd door dit gegeven vroeg de kunstenaar aan de ambachtslieden om nu eens een vierkante in plaats van een ronde spiegel te produceren. Door het stellen van een eenvoudige vraag werden logica, werkethiek en spirituele relatie met het object, drastisch veranderd.

Net als in eerdere werken, onderzoekt Kruip voor het werk *Kannadi from Square to Circle* de relatie tussen geometrische vormen en spiritualiteit, in dit geval de spanning tussen het vierkant en de cirkel. In de Derwisj traditie weerspiegelt de overgang van vierkant naar cirkel verschillende stadia van bewustzijn. Ziel, materie, de natuur, het lichaam, het universum, zijn enkele van de fasen waarmee de Derwisj het rituee vormgeven. Voor *Kannadi from Square to Circle* implementeert Kruip de Derwisj traditie in die van de Aranmula Kannadi door het produceren van 10 spiegels die elk van de genoemde stadia weerspiegelen. Deze spiegels worden op de 10 panelen van de deuren van de Sint Sebastiaanskapel gepresenteerd. Op deze wijze legt Kruip een verbinding tussen verschillende religies, door zich eenvoudigweg slechts op geometrische vormen te concentreren.

Column Untitled (2011–2015)
Marmer, metaal

Het doorlopende project *Column Untitled*, bestaande uit een stapeling van witte marmeren stenen, vormt het fysieke middelpunt van de tentoonstelling. De vormen representeren stadia in de transitie tussen vierkant en cirkel. Een stapeling van deze fragmenten is geïnstalleerd in de ruimte tussen dakgewelf en zerkenvloer, waardoor een besef van oneindigheid ontstaat. Oorspronkelijk bestond het werk uit honderden delen die bij elkaar een pijler van 8 meter vormden. Voor de Oude Kerk verhoogde Kruip de zuil tot een hoogte van 18 meter, de exacte hoogte van de Sint Joris kapel. De ritmische stapeling en de herhaling benadrukken niet alleen de notie van oneindigheid, maar verwijzen tevens naar het ritueel – dat bestaat bij de gratie van een denkbeeldig eindeloze herhaling van handelingen. De steeds identieke vorm van de elementen werd ontleend aan een zuil van een tempel in Hampi (India).

A Square, spoken, 2015
Performance, 20 min

In het nieuwe performatieve werk *A Square, spoken* onderzoekt Germaine Kruip de relatie tussen het optreden en het gesprek. Op welke wijze ervaren wij de realiteit? Nadat de bezoeker een afspraak heeft gemaakt bij de balie, wordt hij deel van een privé performance, een wandeling -een-op-een- waarbij een relatie wordt gelegd tussen de architectuur van de Oude Kerk en de (kunst)geschiedenis. Naar verluid is de Oude Kerk een pelgrimsoord voor aanbidders van de Gulden Snede. De kerk zou volgens de strikte wetten van deze symmetrische verdeling zijn vormgegeven. Dit gegeven wordt weerspiegeld in een voordracht die is opgebouwd uit (historische) citaten over 'het vierkant' als uitgangspunt.

A Room, 24 Hours (2010)
Lamp, metaal, motor

Het werk *A Room, 24 Hours* bestaat uit een gloeilamp die langzaam beweegt in de ruimte. In precies 24 uur draait de lamp een cirkel. Het werk verwijst naar het kosmologische fenomeen van het verstrijken van de tijd in de natuurlijke wereld. Ook maakt het de bezoeker bewust van de daad van het kijken zelf. Het kinetisch werk bevindt zich in de collegekamer. Vlak voor de alteratie in het jaar 1571 werd door de Onze-Lieve-Vrouwevroedschap een kamer gebouwd. Deze ligt naast de Mariakapel. In de gevel aan de buitenzijde hangt een gedenksteen. Het interieur van deze kamer is sober. De deur van de collegekamer staat op een kier waardoor er in de donkere kerk een dunne streep licht naar binnen valt. Kruip maakt hiermee een subtiele verwijzing naar de geschiedenis van de ruimte en verbindt daarmee zowel de interne als externe ruimte.

Geometry of the Scattering: Scene I, II & III, 2015
Theatervoorstelling
Locatie: Veem Huis voor Performance

De voorstellingen *Geometry of the Scattering: Scene I, II & III* vinden plaats in (samenwerking met) Veem Huis voor Performance. In *Geometry of the Scattering* worden technische effecten uit het theater samengebracht met presentatietechnieken uit de beeldende kunst. Kruip ging op zoek naar de collectieve concentratie die de zwarte ruimte van het theater afdwingt, en creëerde door een spel van (theater)licht en schaduw een serie schijnbaar fysieke geometrische vormen. De verschijning van deze vormen levert bij de toeschouwer een intense ervaring op die te vergelijken is met het zien van het onzichtbare. Scènes uit de serie *Geometry of the Scattering* zijn gerelateerd aan de voorstelling *A Possibility of an Abstraction*, die Kruip in 2014 bij EMPAC in New York ontwikkelde en te zien is in het Kaaitheater in Brussel tijdens het Kunstenfestivaldesarts in mei 2016.

—

Tentoonstelling en tekst: Krist Gruijthuijsen, Jacqueline Grandjean
Ontwerp: Studio Hendriksen
Drukker: Drukkerij Raddraaier